

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Martini Lvtheri Piae Ac Doctae Operationes In Dvas Psalmorvm Decades

Luther, Martin

Basileae

VD16 L 5540

Psalmvs David.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37005

In hoc ipsum, in fine, appellat dominū adiutorem suum (quod hebr. Zuri, id est, petra mea dicitur) & redemptorem suum, non solum quod a peccatis & hypocritarum studijs redemerit, & cum in pura fidei petrā posuerit, sed quod & perseverantem & uincentem eum fecerit, aduersus uerbi aduersarios, data ei spiritus fiducia ad loquendum, Sicut Hieremias primo dicit, Ne timeas a facie eorum, quia tecum ego sum, ut eruam te, Sic Actu. iij. orabant Apostoli, ut cum fiducia uerbum possent loqui, cōtra ludæos, Et statim locus est motus, repletiq; spiritu sancto loquebantur cum fiducia.

Meditationem psal. i. & ix. abunde uidimus, Est enim exercitatio uerbi ad docendum parata, sicut infra dicitur psal. Os meum loquetur sapientiam, & meditatio cordis mei prudentiam, quare hic uel per Taurologiam idem geminatur, uel alterum per alterum magis explicatur.

PSALMVVS DECIMVS NONVS,

hebræis uicesimus, ad Victoriā.

PSALMVVS DAUID.

EXAUDIAT te dominus in die tribulationis protegat te no-
men dei Iacob.

*Orandū pro
magistratibus*

Hunc psalmum ferme omnes de Christo exponunt, mihi autem uidetur ea expositio remotior esse, q̄ ut literalis dici possit. Vnde simpliciore & planiore sensu, psalmum arbitror esse litaniā quandam generalem pro magistratibus & ijs qui in sublimitate constituti sunt, pro quibus & Apostolus. i. Timot. i. Iubet primū omnī orari, ut quietā & tranquillam uitam agamus. Et ut dicit, quod sentio, uidetur Dauid, hūc psalmū adidisse, pro quodā religioso & sacro classico, quo se & populū animaret & formaret ad orandum & pie gerendum in re bellica, aduersus hostes pietatis, quales nos Turcas arbitramur.

*Principes po-
puloꝝ qua-
les sint.*

Totus autē psalmus, per singulos ferme apices, hoc uult, ut princeps populorum, nullis presumat uiribus, nullis confidat opibus, nullis nitatur suis consilijs, iuxta illud psal. xxxiij. Non saluatur rex per multam uirtutē, & Gigas non saluabitur in multitudine uirtutis suæ, fallax equus ad salutem. In abundantia autem uirtutis suæ nō saluabit, sed de cœlo expectet adiutoriū, de cœlo uenire sciat uictoriā, & in solo nomine domini speret, & oratione sicut Moses pugnet. Ita propheta simul orat & docet, necessariam sane doctrinam, quam rari obseruant principes, Minus enim esset bellorum & feliciores uictoriæ, si ad regulam huius psalmi in domino præsumerent, fortius orantes q̄ credentes, essentq; uere tum elohim, simulachra dei in terris & diuini principes, nec pugnarent, nisi uocati & coacti, iusta causa, in humilitate cordis. Ideo statim oritur psalmus: Exaudiat te dominus, principem sursum ducēs in conspectum dei, ut huius consilio & auxilio agat, quicquid agit.

*Orandum po-
tius q̄ creden-
dum.*

*Pro populo
multa pati-
tur principes*

In die tribulationis, Et hic monentur principes officium suum, ut sciant, se se positos in sublimitate, pro salute populi, pro qua multa patiantur & laborent, & sic principatus eorum, uere dies tribulationis eorum, neq; enim otiosi & uoluptuarij, qui propter seipsos tantum principantur, digni sunt, pro quibus

hæc del

hæc dei magnalia petantur, immo nec principes sunt, sed pores in uolutabris suis, Qui autem ex animo populi salutem quærit, nunquã sine tribulatione erit, Nota;
 aduerfabitur enim ei Satanas & totus orbis.

Protegat te nomen dei Iacob, Non gladius, non clypeus, non thorax, nec ullum aliud præter nomen dei, psal. xliij. Nõ enim in arcu meo sperabo, & gladius meus non saluabit me, quomodo autem & quibus armis protegit nomẽ dei? Scilicet fide & inuocatione sui, sicut Iohel dicit: Omnis qui inuocauerit nomen domini, saluus erit, Et Prouerb. xvij. Turris fortissima nomen domini, ad ipsum currit iustus, & exaltabitur, sic enim inuisibili uirtute protegetur, seu exaltabitur, eadem enim hic & illie dictio est, quæ magis exaltationem significat, quã protectionem, Isaix. ix. Eleuabit dominus hostes Razin super eum, Pura erga fiducia in deum, opus est rectori populorum, ut nec præsumat in uiribus, nec desperet in impotentia sua. Idem est apud dominum, saluare in multitudine & in paucis, ut, j. Regum. xliij. & ij. Paralippome. xliij. scribitur.

Apposite autem & tempestiue dicit, Nomen dei Iacob, non Israel aut alio epitheto, nomen dei commendans, Iacob enim a planta, supplantator dicitur, quod proprie ad aduersarios & diem tribulationis pertinet, ut per nomẽ dei, princeps populi protectus euadat, uictor & supplantator hostium suorum.

Mittat tibi auxilium de sancto,

Et de Zion tueatur te.

Pro, tueatur te, Hiero. Roboret te, Quod magis exprimit fiduciam & uirtutem cordis, qua, qui robustus fuerit, omnibus malis superior facile erit. Ab inuis, mundus ab extra sese tueatur & roborat suos dominus. Contr. mundus ab extra roboratur. Deus ab inuis, mundus ab extra roboratur. Sanctum.
 tur & roborat. Hoc est quod dicit, de sancto, & de Zion. Sanctum enim satis diximus, separatim, absconditum, & inuisibile significare, ubi sensus non attingit, & ratio nihil comprehendit, ut de sancto sit, de cælo, & de solo deo, qui in sancto habitat, quo pulchre fidei naturam indicat, quæ credit quod non uidet & expectat fortiter auxilium, nesciens tamen unde ueniat. Homo autem de prophano & eo, quod patet, auxilium petit & expectat, sed uana salus hominis.

Idem per repetitionem est, & de Zion roboret te, auxilio enim roboratur, ut repetita oratio & affectum augeat & certum auxilium pmittat. Quid autem de Zion dicitur? utiq; non de Aegypto, nec Babylone, pro suo enim tempore loquitur, cum dominus in Zion habitaret & coleretur, ac si dicat, Nõ extra te curras, sed intra te robur domini expectes, ueniet si tu non discedas, roborabit, si nusquã roborari quæras, non enim fugientibus, sed fortiter expectantibus uenit. Nec hoc uersu aut ullo alio, fuga consulit tribulationem eua, Tribulatio, fuga nõ euadenda.
 dere, sed constantia & occurrit, in fide nominis dei uincere. Sic enim deus, quemlibet suum hominem tutatur ex ipsomet, non per auxilium hominum, cuius rei exempla sunt, quod populum Israel sæpius liberauit, nullis in circuitu gentibus adiuuantibus, sed cunctis aduersantibus, sola præsentia sui in Hierusalem & Zion per uerum cultum suũ. Et quoties non de Zion, sed Aegypto aut Assyrijs auxilium expectauerunt, toties ceciderunt, & baculo aridino innixi peius collisi sunt.

Na ij Et uox